

Oponentský posudek bakalářské práce Radka Šmída

Radek Šmíd: Ochotnické divadlo v západočeském pohraničí v období 70. let 20. století (na příkladu divadelního souboru ve Františkových Lázních). Fakulta humanitních studií UK, Praha 2014, 54 str.

V předložené bakalářské práci se Radek Šmíd soustředil na problematiku ochotnického divadla v lázeňském městě v jednom desetiletí. Jinak řečeno – práce představuje pokus sociálně-vědně postihnout určitý druh kulturní aktivity v lokálním kontextu, vlastně se zabývá dimenzováním určité volnočasové aktivity. Dále je potřeba zdůraznit, že se jedná především o dobrovolnou či amatérskou činnost.

Dalo by se očekávat, že se čtenář v hned úvodních částech textu více dozví o povaze ochotnického divadla ve větším městě. Právě tato analyzovaná scéna měla rysy městského divadla se stabilní budovou a souborem. Vzniká otázka, do jaké míry soubor získával profesionalitu. Podle výkladu Radka Šmída tento soubor nebyl zcela amatérský, neboť se v něm čas od času vyskytovaly hostující herci. Musel mít tedy poměrně vysokou úroveň. Nadto tento městský divadelní soubor měl bezesporu výhody oproti venkovskému ochotnickému divadlu, které se někdy vyznačovalo velkou improvizací nejen pokud jde o scénické řešení, ale i personální otázky. V mnoha případech divadelní spolky na venkově nezvládaly sehrát celé divadelní „kusy“ a zmožily se jen na ukázky nebo scénky.

Za pozornost stojí, že autorova bakalářská práce je vhodně členěna na kapitoly a podkapitoly, v nichž se podává plastický obraz amatérské divadelní činnosti v lázeňském městě ve vymezeném desetiletí. Text je založen na kolekcionování a interpretaci oficiálních dokumentů, které ukazují limity repretoáru a zároveň mocenský tlak stranických a státních orgánů té doby. Dále autor upozorňuje na specifika institucionalizace ochotnického divadla, jež fungovalo pod určitým patronátem. Domnívám se, že obraz by získal přesnější kontury, kdyby se také využilo osobních vzpomínek aktérů, herců a režisérů. Dozvěděli bychom se, co například nejvíce vadilo, jaká byla cenzurní praxe. Na druhé straně, jaké taktiky a praktiky využívali členové souboru, aby se udrželi.

Nevím, jestli jsem nepřehlédl určitou kvantifikaci, pokud jde o přibližný počet členů uvedeného souboru (v hlavních rolích i těch vedlejších). Dále se tu neobjevují detailnější údaje o publiku: zhruba kolik diváků vlastně chodilo do divadla apod.

Přínos práce lze spatřovat mimo jiné v detailní analýze vycházející z prvotního, archivního materiálu. Jde vlastně o důkladnou mikrosundu určitých kulturních aktivit, která nepostrádá komparativní hledisko. Už na první pohled je patrné, že se autor ve sledované problematice vyzná a že dokáže přesvědčivě argumentovat. Hlavní výzkumná otázka byla bezpochyby zodpovězena. K předloženému pojednání nemám jako oponent meritorní připomínky nebo výhrady. Po formální stránce práci nelze nic vytknout, neboť se v ní nevyskytují žádné pravopisné chyby. Stylisticky je text velmi dobře zvládnutý včetně citací příslušných dokumentů.

Celkově lze konstatovat, že Radek Šmíd ve své bakalářské práci osvědčil schopnost získat relevantní údaje ke zvolené problematice. Prokázal, že umí pracovat ve stanovené oblasti studia a že dokáže získané poznatky interpretovat. Předložená práce je vhodně provedena jak po stránce metodologické a teoretické, tak i praktické. Protože autor podal přijatelný badatelský výkon, práci lze přijmout jako vhodný podklad k obhajobě.

Závěr: Bakalářská práce vyhovuje náročným kritériím, přikláním se k hodnocení známkou
v e l m i d o b ř e .

V Praze dne 30. srpna 2014

Doc.PhDr. Bohuslav Šalanda, CSc.
Pracoviště historické sociologie FHS UK, Praha

